

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra VED VEJEN

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 38. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang01val-shoot-idm140084322895424/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

De to Damer blev alene. De sad i en Krog ved Klaveret, foran Træet, og var meget søvnige.

De var blundet ind et Øjeblik og fór sammen op i Skræk ved en Knitren i Træet. Der var Ild i en Gren.

— Det er snart brændt ned, sagde Katinka og slukkede.

Lysene begyndte at brænde ned et efter et, og Træet blev mørkt. De sad, helt vaagne igen, og saa' paa det slukkede Træ — kun et Par Lys brændte svagt endnu.

De blev begge grebet af den samme stille Sørgmodighed ved at se paa de sidste smaa Lys, det var, som de kun fremhævede det mørke, døde Træ.

Frøken Jensen begyndte at tale. Først hørte Katinka knap, hvad det var, hun sagde, hun blev i sine egne Tanker om dem hjemme og saa Huus.

Katinka vidste ikke, hvorfor hun hele Aftenen havde tænkt saa meget paa Huus. Han var kommet i hendes Tanker hele Tiden.

Hele Tiden — —

Hun nikkede til Frøken Jensen og lod, som hun hørte til.

Frøken Jensen talte om sin Ungdom og dumpede pludseligt ind i at fortælle sin Kærlighedshistorie. Hun var allerede helt inde i Fortællingen, da Katinka mærkede det og undrede sig over, hvordan Frøken Jensen kom til at fortælle det nu og til hende . . .

Det var en ganske simpel Historie om en Kærlighed, som ikke var blevet gengældt. Hun havde troet, det var hende, og saa var det hendes Veninde.

Frøken Jensen talte halvt sagte, i en og samme, stille Tone, Lommetørklædet havde hun fremme, og en Gang imellem snøftede hun lidt og førte det hen over Kinderne.

Katinka blev lidt efter lidt rørt. Saa tænkte hun paa, hvordan det lille rynkede Menneske vel havde set ud som ung. Maaske havde hun alligevel haft en net lille Figur.

Og nu sad hun her forladt og alene.